

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. VII. De impedimento ec cognatione carnali, seu consanguinitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

§. V.

De impedimento, ex cognatione spirituali.

Cognatio spiritualis est impedimentum
 1981. constitutione Ecclesie dirimens matrimonium inter conjunctos vinculo spiritualis cognationis, de qua jam egimus supra titulo 11. à n. 1087. est impedimentum juris tantum Ecclesiastici per n. 1088. & quidem perpetuum ex n. 1091. inductum est ob reverentiam, quæ à baptizatis, vel confirmatis debetur baptizanti, vel confirmanti, ac Patrinis ex n. 1088. nascitur ex folio baptismi vel confirmationis collatione & receptione. n. cit. olim triplex erat, paternitas, compaternitas, & fraternitas; inter quos olim contrahebatur compaternitas, exposuimus *n. eodem*: hodie restricta est. 1. ne à viro transfundatur in uxorem; 2. ne pariat impedimentum inter ministrum sacramenti, & Patrinus; Fraternitas autem quæ erat olim, hodie sublata est omnino per n. 1092. sicut etiam Catechismus, qui erat cognatio legalis imperfecta, ut diximus cod. Tit. & superius à n. 1949.

1982. Baptizans & levans filium Pagani, vel Judæi, non contrahit cognationem spirituales cum ejus parentibus; secus, si baptizet, vel levet filium hæretici, ex n. 1095. Patrinus baptismi per Procuratorem, contrahit hanc cognationem; non autem Procurator ex n. 1096. contrahitur à Ministro etiam Laico, non autem à Patrino ex baptismo privato in casu necessitatis, & non solenni, ex n. 1098. & seq. nec contrahitur à Patrinis, cum solæ ceremoniæ baptismi suppleantur in templo ex n. 1103.

Juxta jus antiquum unus tantum Patrinus esse debebat in Baptismo; juxta Tridentinum autem ad summum duo, unus, & una ex n. 1104. Nec plures licite admittit Parochus ex n. 1105. & 1109. nec in hoc dispensat Episcopus ex n. 1105. Si tamen plures levarent, omnes hanc cognationem contraherent n. 1109. In confirmatione autem, etiam hodie, tantum unus, vel una ex n. 1106. Patrini in Baptismo debent esse baptizati, & in confirmatione confirmati ex n. 1107. potest autem agere Patrinum quilibet fide-

lis, rationis compos, nec specialiter prohibitus, cujuscumque ætatis ex n. 1108. ad quos porro se extendat hoc impedimentum, dictum est à n. 1091.

§. VI.

De impedimento ex Cognatione legali.

Cognatio legalis, de qua egimus hoc libro *tit. 12. à n. 1117.* est impedimentum, Ecclesie constitutione dirimens matrimonium eâ stante contrahendum, vel contractum, inter cognatos legaliter, per n. 1119. est impedimentum juris tantum Ecclesiastici, ex n. cod. alia est perfecta, alia imperfecta per n. 1117. dividitur in tres lineas, nimirum *rectam*, quæ constituit paternitatem legalem; *lateralem*, quæ constituit Fraternitatem legalem; & *alteram*, quæ dicitur affinitas legalis, quæ porro personæ afficiantur hoc impedimento, colligi potest ex dictis à n. 1118. Prima tamen species cognationis legalis, nempe Paternitas, non extendit se ad alias personas adoptato conjunctas in linea recta, nisi quæ tempore adoptionis erant in potestate adoptati per n. 1124. & hæc cognatio legalis in linea recta, & laterali, etiam hodie impedimentum præstat de jure. Affinitas autem legalis, ex communi consensu Doctorum n. 1120. in quantum hæc cognatio præstat impedimentum dirimens inter cognatos legaliter, secundum aliquos nascitur etiam ex adoptione imperfecta, n. 1121. probabilius, ex sola perfecta, seu arrogatione. n. eod. Paternitas, & affinitas legalis præstat impedimentum perpetuum ex n. 1123. Fraternitas autem legalis, solum temporale, durante adoptione per n. 1123.

§. VII.

De impedimento ex cognatione carnali seu consanguinitate.

Cognatio carnalis, seu consanguinitas, de qua diximus *tit. 14. à n. 1176.* est circumstantia certarum personarum ratione vinculi seu propinquitatis ortæ ab eo, quod descendant ab eodem sanguine, seu proximo stipite per carnalem propagationem, ratione cujus inter eos matrimonium

monium validè contrahi non potest. Jure antiquo cognatio carnalis præstabat impedimentum dirimens usque ad septimum gradum per n. 1229. hodie autem solum ad quartum gradum inclusivè tam in linea recta, quam obliqua, à n. 1185. & seq. solum tamen primum gradum in linea recta præstare impedimentum dirimens jure naturali, & divino, communis tenet; in ulterioribus autem, probabilibus, jure solum Ecclesiastico ex n. 1190. & 1199. quid porro sit arbor consanguinitatis, stipes, gradus, linea recta, obliqua, tam æqualis, quam inæqualis? dictum est à n. 1178. Quomodo autem computandi sint gradus consanguinitatis jure Canonico? quomodo jure civili? à n. 1181. Computus graduum secundum jus Canonicum, in utroque foro servatur, in ordine ad matrimonium; in ordine verò ad successiones, & hereditates, computus juris civilis, juxta dicta n. 1182.

§. VIII.

De impedimento ex crimine.

198. Crimen est impedimentum, indutum in certos adulteros, vel conjugicidas, constitutione Ecclesiæ dirimens matrimonium inter complices delicti. De hoc impedimento egimus *tit. 7. à n. 975.* est impedimentum perpetuum, ex n. 985. & juris tantum Ecclesiastici ex n. 975. dicitur inter certos adulteros, & conjugicidas. Nam 1. adulterium non præstat hoc impedimentum adulteris, nisi conjunctum, vel cum fide data præsentis, aut futuri matrimonij cum superstite, post alterius mortem incundi, vel cum conjugicidio juxta n. 976. & seq. ad hoc impedimentum incurrendum ex adulterio, sine conjugicidio, non sufficit solum adulterium, nec sola promissio matrimonij, sed requiritur utrumque. nec sufficit etiam fides data cum adulterio solum materiali, nec cum copula non consummata, & perfecta; nec adulterium formale, si fides data sit prius, quam adultera sciret alterum conjugatum. Ut autem dicatur ignorasse circumstantiam conjugij, sufficit, juxta Sanchez ignorantia etiam crassa, & supina ex dictis à

n. 983. & notandum, ut adulterium inducat impedimentum, quia conjunctum cum matrimonio contracto de facto, non de jure inter adulteros, aliquos censere, sufficere tale matrimonium solius facti, esto nullitas ejus proveniat ex sola clandestinitate simpliciter, seu ob neglectam formam Tridentini; ut diximus n. 986. probabile tamen est, requiri matrimonium, quod aliàs foret validum, si alter conjunx non viveret, ex n. eod. Promissio seu fides data de matrimonio etiam conjuncta cum adulterio perfecto, & formali, non præstat adulteris impedimentum dirimens, nisi sit vera, pura, & acceptata ex dict. à n. 987. Probabilius autem est, non sufficere, quòd alter præcisè non contradicat n. 988. nec etiam, nisi promissio, & adulterium fiat vivente altero conjuge, ex n. 989. & durante eodem conjugio, ex n. 992. nec si data fides ante adulterium utrinque sit revocata ex n. 993. & seq.

Conjugicidium dirimit matrimonium 1986.

inter complices delicti solum in duplici casu. 1. si unus conjugum cum alio machinatus est in mortem sui conjugis, esto nullum intercesserit adulterium; deinde, si unus tantum machinatus est conjugicidium conjunctum cum adulterio ex n. 996. Notandum autem solam machinationem mortis in vitam alterius conjugis, nisi effectu secuto, non præstare hoc impedimentum, esto facta sit ab utroque; vel ab uno cum interventu adulterij n. 1000. nec sufficit etiam effectu secuto, nisi facta sit ex intentione incundi matrimonium cum alio certo, si unus conjugum occidit; vel cum conjuge superstite, si occidit extraneus n. 1002. & probabile est, debere illam intentionem esse externè manifestatam ex n. 1003. & seq. Idem impedimentum incurritur ex eade, tam mariti, quam uxoris per n. 1010. Valde probabile est, hoc impedimentum non contrahi ab ignorante, hanc poenam esse annexam delicto ex dictis à n.

1011. & seqq.

